

Universitätsbibliothek Wuppertal

Xenophontis, Philosophi Et Imperatoris Clarissimi, Qvae Exstant Opera

Xenophon

Francofurti, 1596

E Xenophontis ad Æschinem epistola

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-331](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-331)

XENOPHONTIS
ΕΚ ΤΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΠΡΟΣ
ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.
E XENOPHONTIS AD AESCHI-
NEM EPISTOLA.

POSTEA QUAM me conuenisset Her-
mogenes, quum alia quaedam narra-
uit, tum me de te interrogante, quodnam
philosophiae studium sequeris: idem, re-
spondit, quod Socrates. Ego vero, etiam
quum Athenis ageres, propter hunc ani-
mum te admiratus sum. Quemadmodum
igitur admirari te cepi, sic nunc quoque
pra quouis alio philosophiae studio animi
tui constantiam demiror. Maximum enim,
ut mihi videtur, argumentum est virtutis
tuae; quod is vir te ceperit, si modo vitam
Socratis mortalem aliquis dicendam
putat. Ceterum numina supra nos esse, cuius
constat. Satis quidem est, ea maiorem
ob potestatem venerari. Quales autem &
qui sint dii, nec inueniri facile potest, nec
inquiri fas est. Quippe seruorum etiam non
interest, scire naturam aut facta dominorum
suorum; ut quibus nihil praeterea conueniat,
quam inferuire. Quodque maximum est,
quanto maiorem admirationem merentur,
qui res humanas tractant: tanto plus hoc
iis adfert oneris ac molestiae, qui gloriam
de multis intempestiuis ac vanis rebus
adfectant. Nam quando audiuit quisquam,
o Aeschines, Socratem de rebus caelestibus
differentem, vel ad lineas ac figuras emendandae
vitae gratia discendas hortantem? Musicam
enim scimus ipsum intellexisse non ultra
iudicium aurium. Quin semper aliquid egregij
suis dicere non desinebat, quid esset fortitudo,
quid iustitia, quid virtutes ceterae. Vocabat
autem haec bona humana, cetera vero vel
homines adsequi non posse, vel fabulis esse
cognata dicebat, qualia superciliosi sapientiae
professores ridicula commemorarent. Neque
vero verbis haec ita tradebat, ut factis eadem
non praestaret. Verum ad te illa non ignorantem
perscribi, quae a Socrate gesta sunt, quamquam
ingratum futurum non sit; tamen & prolixum
fuerit, & alibi a nobis est praestitum. Desinant
igitur conuicti, vel ad id accedant, quod
probabile est, quibus Socrates non placuit;
quum ei viuo sapientiae testimonium Deus
exhibuerit, interfectores vero eius poenitentiae
suae purgationem non inuenerint. Illi
† vero egregij viri, Aegypti & prodigiosae
Pythagorae sapientiae amore capti sunt, quorum
superuacaneum & inconstans erga Socratem
studium † tyrannidis amor redarguit, &
Sicula ventris immoderati mensa frugalitati
victus anteposita.

† Lectio marginum.

† Hec in Platonem dicuntur. † Na Plato ad Dionysium tyrannum in Sicilia profectus fuit.

ΣΥΤΥΧΑΝ ΜΟΙ Ερμολόγους τά τε δή α διε-
ξήδ, κ, πει σδ ο πυρομλε, ην πια εχοις
Φιλοσοφίας επιμελδαν, απεκρινατο, τ αιτ
Σωκρατη. εγω ο κ ηνικα αθλησησι διεβιβες, τ
ηωμης σε ηγαδην ως απ ου ηρξαμην σε
θαυμαζων, ετω και νω, παρ οτι εν τ σοφια
αασαταμδων, τι θαυμακα ο αμετακλασον
σε τ ηωμης, μεγατον γδ, ως εν ωμη, λεκμη-
ειον ερετ, αλοιος απο τα δρος εκει, ε, ε, απ
δητον και η τ Σωκρατοις ηρωω το βιον. οπι
η κητι πς βιον.
Β μη γδ τα θεα υαφ ημας, πομπι δηλον. απ ηρη
ο τ τα κρειττοι τ δυναμειωσ αυτοις σε βη. οι οι
δε εισιν, ε πε βρη η αδην, ε τε ηρη η κημιτον. ε δε
γδ δεσποτη φουσι η απραξην τ δουλοις δε ει-
δεναι, οις εσθεν πλεον υπηρεσιασ απροσηκη, κ
τ δουλοις ει δεινα
ο μεγατον, οσα ηρη αγααζ τα θρωπινα δε-
ποι κημδων, * εσωδε τ δοξησ εκ πολλων α
καιρων κ καιων γλιχομδιοις ο ηδωσ φερφ. ποτε
ηδ ω Αιχμη Σα κρατοις ακηχε τις οι ραιων
περι λεγοντοσ, η ηραμμασ εις επδουθηωσιν
C παραμειθεσ μαρτα φη; μοσικη μη γδ ιομεν
αυτον με ηρι ωτων στωιειτα. διετελεθ ο εκασο-
λε αυτοις λεγων τι καλον, κ τι αιδρια τε, κ δι-
χομοσικη, κ αι δημα ερεταμ. αιθρωπινα τ γδ νω
αυτα αγααζ εκαλε τα δι δηα η τ αδωια τον αδωιαπε
αιθρωποισ αλαδια εφασκεν, η μδτων εη σφ-
ηρη, μετ οφρυοσ σοριτων παγνια διεξιον-
των, κ οκ ελελε μδ ταυτα, τ εχι ο ερατηε. εκ ηδε ο
ηρα φη ο τα απραδε τα ειδοτι σοι, και απ εκ απρατην
ανδρεσ εσδωμον, ηροιον εχ, ανηρα φα τε αλ-
D λοη. παυσιασωθ ου ελελεχομδιοι, η απρεσ ο
ειχεσ ιτωσαν, οισ ο Σωκρατησ οκ ηρεσεν, ω ηρεσεν,
ζωνη μδ ο ηροσ σοφιαν εμδ τυρησεν, οι ο κλει-
ιαντεσ τ μετδροιασ αποκαταρσιν εχ δεσεν.
ο ο καλον αρα, τ αι γω τ ηρασθησαν, και τ αι γω ηη
Πυθαγορα ηρατωδοισ σοφιασ, ων ο απειτην γδ ηρα-
και μη μονιμον οπι τ Σωκρατην ηλεγε εν ερωσ τ σω-
τυραμδιδωσ, και αυτη διατησ λιτησ, σικελιασ κρατω
ρασποσ αμεβε βραπεζα.